

спре право на Аркадіополь върху рѣката Ригія близо при Селиврія. Нападва на градътъ, зема го и хората до педесетъ хиляди ги проважда на земята си. Крумъ като се готвише да си иде, рѣката прѣлива, петнайсетъ дин чакалъ до дѣ се дръпне водата; но това врѣме накаралъ робитѣ да сѣкхътъ дръва, за да направхътъ мостове да минхътъ.

На друга година (814) Крумъ се приготви до толкози дѣто не бѣше се приготвилъ никогн, и казуваше или да погивх или да земх Цариградъ, и да си отмъстих на грѣцкіятъ царь за невѣрността му. Той събра не само блъгари нѣ и авари (обри) и славени. Направи безъ четъ сѣчева да развали градове, и за да ги носи, бѣше приготвилъ петъ хиляди кола, и десетъ хиляди вола. Грѣцкіятъ царь като чю за това Крумово приготвене, прати нѣиони у Блъгарія и се научи, че е истина, и Крумъ мислялъ да земе Цариградъ отъ камъ Влахерна, за това той заповѣда да направхътъ още една стѣна отъ камъ Влахерна. До дѣ да се некара стѣната, у Цариградъ грѣмна смрътъта на Крума. Крумъ умрѣ на 1-и Априлъ. Тая случка стана чудо у Цариградъ; у Цариградъ фанххх да выкхътъ, че когато Крумъ берѣлъ душа, хората отъ корабитѣ, дѣто были у Черното море, по край блъгарскитѣ брѣгове, чули единъ гласъ отъ небого дѣто обаждалъ, че Крумъ умира.

Слѣдъ Крумовата смрътъ грѣцкія царь се надѣваше да може да направи миръ съ блъгаритѣ. Нѣ на новіятъ блъгарски краль, Дукомъ, отговори, че нѣ по малко отъ Крума мисли да си отмъсти за невѣрността на грѣцкіятъ царь. И така мъръ не станх, и блъгаретѣ влѣзохх у грѣцката земя и се срѣциххх съ грѣцитѣ при Месемврія. Блъгаретѣ завчасъ ударихх на грѣцитѣ, и отъ прѣво ги навихх и ги накарахх да